

Η προοπτική μας

Μέσα στον πανικό και τη σύγχυση που προκαλεί η κρίση και επηρεάζει όλους κι όλα, πέρα από το βαρύ κόστος που πληρώνει η χώρα και η κοινωνία, ξεπηδάει ως αδήριτη ανάγκη η προοπτική, το μέλλον της Ελλάδας και των νεώτερων γενιών.

Μέσα στον πανικό και τη σύγχυση που προκαλεί η κρίση και επηρεάζει όλους κι όλα, πέρα από το βαρύ κόστος που πληρώνει η χώρα και η κοινωνία, ξεπηδάει ως αδήριτη ανάγκη η προοπτική, το μέλλον της Ελλάδας και των νεώτερων γενιών. Αυτό το όραμα είναι περισσότερο απαραίτητο από ποτέ, αυτό που δίνει -αν υπάρχει- νόημα στο σήμερα, το τόσο δύσκολο στη διαβίωσή του. Κανένα κόμμα και κανένας πολιτικός επιστήμονας, συγγραφέας ή φιλόσοφος δεν δύναται να απαντήσει στην φυσική ερώτηση που όλοι μας, με τον άλφα ή βήτα τρόπο, θέτουμε ή σκεφτόμαστε. Το αποτέλεσμα είναι οδυνηρό γιατί οδηγεί στη ματαίωση της δημιουργίας ήτοι της ζωής, στη μελαγχολία και στην κατάθλιψη. Δυστυχώς σ' αυτό δεν βοηθάνε ούτε οι ευρωπαίοι κρατούντες ή οι οραματιστές, αν υπάρχουν.

Στο άρθρο μου αυτό, θέλω να χαράξω κάποιες γραμμές που κατά τη γνώμη μου αφορούν το μέλλον. Προς αυτές ελπίζω έστω εξ' ανάγκης να οδηγηθούν τα πράγματα. Είναι σίγουρο ότι πολλοί με τις σκέψεις μου αυτές θα μου προσδώσουν το χαρακτηρισμό του αιθεροβάμονος. Είναι το λιγότερο που με απασχολεί. Αυτό που με νοιάζει είναι να υπάρξει η αρχή ενός προβληματισμού, μιας διεξόδου από το τέλμα και την κατήφεια που χαρακτηρίζει την εποχή και που οδηγεί βουστροφηδόν σε μεγαλύτερη πτώση τον κόσμο μας. Κατ' αρχήν θέλω να τονίσω την πίστη μου στη συνέχεια των πραγμάτων κι επομένως αργά ή γρήγορα στην αναστροφή τους. Συνέβη επανειλημμένως στην ιστορία, κλείνει ένας κύκλος παρακμής και ανοίγει ένας άλλος αισιοδοξίας, ανόδου και δημιουργίας. Το ίδιο πιστεύω θα συμβεί και τώρα. Ποιές είναι οι σκέψεις αυτές; Η Ελλάδα είναι ένα μικρό κομμάτι της Ευρώπης, είναι απόλυτα συνδεδεμένες οι εδώ εξελίξεις με την μεγάλη εικόνα της ευρωπαϊκής πορείας στο μέλλον. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Η Ευρώπη έχει μια μόνο προοπτική. Την ενοποίηση της σε μια μεγάλη

οντότητα με κοινή κυβέρνηση και κοινές λειτουργίες. Η πολιτική ενοποίηση σημαίνει ένα σύνταγμα που θα διέπει θεσμικά τη ζωή όλων των ευρωπαίων. Κοινοί οικονομικοί κανόνες φορολογίας, δημοσιονομικής πολιτικής και ανάπτυξης. Μόνο έτσι θα μειωθεί η εξάρτηση όλων των Ευρωπαίων από το χρέος και η αντιμετώπιση θα 'ναι κοινή. Τα κόμματα στη νέα Ευρώπη θα ναι κοινά, με κοινή ονομασία και πρόγραμμα, κοινούς υποψηφίους και εκλογές. Αυτή η Ευρώπη θα 'ναι ισχυρή ως οντότητα γεωγραφική, πολιτική, οικονομική και θα παίζει ρόλο σταθερότητας και συνεργασίας στην ευρύτερη περιοχή και διεθνώς. Όσοι ανησυχούν εθνικώς σκεπτόμενοι, δεν θα έχουν να χάσουν τίποτα από την ιστορία μας που θα είναι η ίδια, τον πολιτισμό μας που θα είναι ο ίδιος και τη γλώσσα μας. Η κοινή μοίρα ενδυναμώνει την ύπαρξη και τη συμβολή μας. Μας κάνει καλύτερους, δημιουργικότερους και εξασφαλίζει μια σταθερή πορεία και ανάπτυξη στις νεότερες γενιές. Αντιμετωπίζει μάλιστα τα κοινά προβλήματα αλλά και τα ιδιαίτερα που έχουμε ως χώρα.

Πότε θα γίνουν όλα αυτά ακούω να με ρωτάνε. Μα προφανώς όχι από τη μια στιγμή στην άλλη. Αλλά επειδή η πολιτική είναι κόρη της ανάγκης, η προοπτική (με όλα τα μπρος-πίσω) δεν μπορεί παρά να είναι αυτή. Σήμερα με το πετραδάκι μας αυτή την πολιτική, αυτή την πορεία πρέπει να 'χουμε στο μυαλό μας. Γι' αυτό κάθε προσπάθειά μας πρέπει να αποβλέπει στη σταθερότητα στη βήμα - βήμα επανεκκίνηση της οικονομίας. Ας μη μας απογοητεύουν οι συμπεριφορές του σήμερα, ηγετών και κοινωνίας. Η ιστορία διακρίνεται από δυναμική και αλλαγές και εμείς δεν θα μείνουμε απ' έξω από αυτή την πορεία. Αύριο οι δυσκολίες του τώρα θα μοιάζουν με κακό όνειρο. Όντως σήμερα σκεφτόμαστε πολλές μαύρες σελίδες του παρελθόντος μας κι όμως όλα πέρασαν. Ο δρόμος είναι μακρύς μεν, αξίζει όμως τον κόπο για την κοινωνία και τη χώρα μας που ωφελεί και μπορεί να πρωταγωνιστεί, να είναι δημοκρατική ελεύθερη και εξωστρεφής κι όχι ασφαλώς κλεισμένη σ' ένα περιθώριο μιζέριας και ενθουσιώδους αυτισμού.

